

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2011. szeptember 18.
Évközi 25. vasárnap

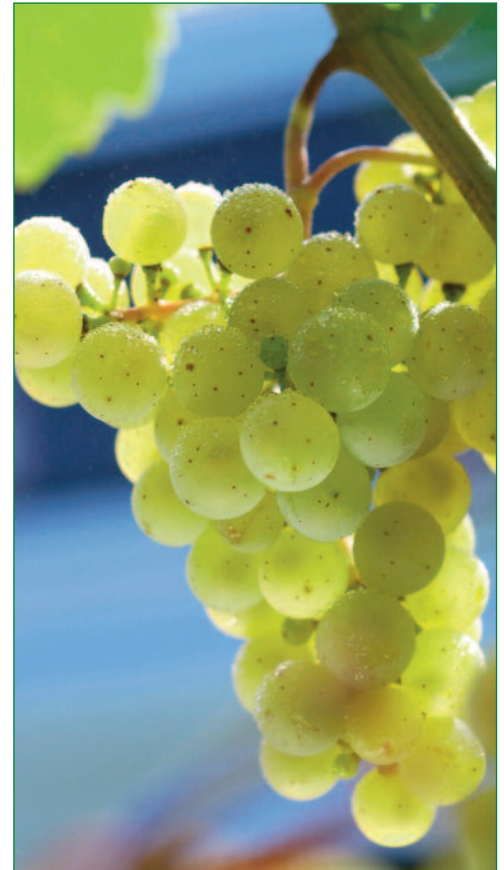
Menjete ti is a szőlőmbe, és ami jár,
megadom majd nektek!

Isten nagylelkűsége

Az evangéliumban egy példabeszédet hallottunk, amelyben a gazda a nap különböző óráiban munkásokat fogad fel, hogy dolgozzanak.

A munka befejeztével mindenki egy napi munkabérnek megfelelő pénzt kap. A teljes napon keresztül dolgozók igazságtalanságnak tartják, hogy ők is csak annyit kaptak, mint a többiek, de zúgolódásukat a gazda jogtalanak tartja, hiszen az elsőként munkába állóknak megadta azt az összeget, amiben megegyeztek, a többieknek pedig nagylelkűen többet adott, de ezt a nagy-

lelkűséget senki sem róhatja fel igazságtalanságnak. A történet megértéséhez mindenekelőtt túl kell lépniünk „menyiségi gondolkodásmódunkon”! Nem indulhatunk ki ugyanis abból, hogy a nagyobb kifli többbe kerül, mint a kisebb, mert előfordulhat, hogy a kisebb jobb minőségű, s ezért az a drágább. De a kereskedelmi hasonlatból visszatérve az evangéliumokhoz nem feledkezhetünk meg arról, hogy Jézus beszédeiben milyen gyakran találkozunk azzal a gondolattal, hogy „az elsőből lesznek az utolsók” vagy azzal, hogy abban mutatkozik meg Isten ereje, ami a világ szemében gyengének tűnik. Isten mindig nagylelkű.

Fizetség: az üdvösség

Mit jelent a mai evangélium példabeszédében szereplő szőlő? Mit jelképeznek a munkások és mi a jelentése a fizetségnek?

Az ószövetségben sokszor találkozunk azzal a hasonlattal hogy Izrael népe az Úr szőlője, de a nép sokszor hűtlenné vált. Izajás próféta szerint Isten szereti szőlőjét, az ő népét, és mindent meg is tett érte, de mégsem termették az igazságosság gyümölcsét (Iz 5,1-7). Isten szeretetét a választott nép a hűtlenség miatt nem tudta viszonozni, ezért az Atya, a gazda új szőlőtőt ültetett, Jézus Krisztust, aki engedelmességével a megváltás gyümölcsét termette, és akihez szőlővesszőként szorosan kapcsolódnak tanítványai. Krisztus egyháza egy új szőlőskert, egy

új közösség. Ebbe a közösségbe hívja meg Isten az embereket, egyeseket korábban, másokat később. Az Atya meghív minket, hogy munkásai és munkatársai legyünk, neki szolgáljunk, hogy majd szolgálatunkért megkapjuk jutalmunkat.

A fizetség mindenkinek ugyanaz: az üdvösség elnyerése. Isten ennél többet nem tud senkinek sem adni, de kevesebbet sem akar. Rajtunk áll, hogy meghalljuk-e hívását, neki akarunk-e szolgálni életünkben, s megelégszünk-e az általa adott jutalommal, az üdvösséggel. Az evangéliumi hasonlat jelentése tehát a következő: Isten meghív minket az ő szőlőjébe az Egyház közösségébe, hogy mi a munkások szorosan Krisztushoz a szőlőtőhöz kapcsolódjunk, s életünk végén mindannyian ugyanazt a jutalmat kapjuk, elnyerjük az örök életet.

Az üdvösség útja

Uram, sokszor nehezemre esik a családban a másik elfogadása, rossz szokásainak, hangulati kitérőseinek, önző viselkedésének elviselése.

Mindez nehéz keresztet jelent számomra. Jobb lenne lerázni magamról, nem venni róla tudomást, elmenekülni előle.

De hát nem azért helyeztél ebbe a családba, hogy idegenül, ridegen elzárkózzam mindentől, ami számomra kellemetlen dolog, sőt azt akarod, hogy veled együtt felvegyem családk keresztjét. Számomra a családom elfogadása lesz az üdvösség útja, még ha sokszor keresztet is jelent.

Évközi 25. vasárnap	Hétfő	Kedd	Szerda, Szent Máté apostol	Csütörtök	Péntek	Szombat, Szent Gellért püspök	Évközi 26. vasárnap
Iz 55,6-9.20 Filem 20c-24.27a Mt 20,1-16a	Ezd 1,1-6 Lk 8,16-18	Ezd 6,7-8.12b.14-20 Lk 8,19-21	Ef 4,1-7.11-13 Mt 9,9-13	Agg 1,1-8 Lk 9,7-9	Agg 2,1b-10 Lk 9,18-22	Bölcs 3,1-9 Mt 10,28-33	Ez 18,25-28 Fil 2,1-11 Mt 21,28-32